

Adventhírnök

A JUGOSZLÁVIAI ADVENTHÍVŐK GYŰLEKEZETI KÖZLÖNYE

II. ÉVFOLYAM

BEOGRÁD, 1940 JULIUS–AUGUSZTUS

7–8. SZÁM

Az Ószövetség már az Újszövetség előtt létezett

Lorencin A.

A Biblia Krisztus előtt írt könyvei együttesen Ószövetség, a Krisztus után keletkezett könyvek pedig Újszövetségnek nevezetnek. Ezek az elnevezések később keletkeztek s be fogjuk látni hogy helytelenek.

Mit jelent a „szövetség” szó? Szövetség annyit tesz mint egyezmény, vagyis két szövetségfél egymásnak tett ígérete. Mivel két szövetségről, ó- és újszövetségről van szó, tehát két egyezmény támadt Isten és az ember között.

Az első egyezmény, az ószövetség, Isten és a zsidók között létesült a Sínai hegyen 2500-ban a teremtés után. Krisztus e hegyről tudatta a tízparancsolatot, mely az egyezmény szövegét képezte. (5. Mózes 4, 12. 13.) A törvény két táblája egy ládába lett helyezve, mely a „szövetség ládájá”-nak nevezetett. Ez az óegyezmény Isten és az emberek között állatok vérével lett megpecsételve. (Lásd 2. Mózes 24, 3–8.) Ez alkalommal az izraeliták ígéretüket adták: „Valamit csak mond az Úr a mi Istenünk, *tenni fogjuk.*” Ez az egyezmény képezte az ószövetséget, mely a Sínaitól Krisztusig érvényes, tehát 2500–4000-ig a teremtés után.

Mivel az ószövetség értelmét és tartalmát ismerjük már, könnyen beláthatjuk, hogy a Krisztus előtt írt könyvek melyike nem tartozik az Ószövetséghez. A Zsoltárok, Salamon Példabeszédei, a Királyok könyvei, a próféták könyvei stb. nem Ószövetség, mivel nem az ószövetség megkötése alkalmával irattak, sem nem vonatkoznak reá. Nem tartoznak a szövetség könyvéhez. A szövetségkönyvbe csak a tízparancsolat és az Izrael népének ígérete iratott. (2. Mózes 24, 7.) Mindaz ami e szövetségkötés

előtt és utána iratott a Szentírásba, nem tartozik az ószövetséghez. A Szentírás minden könyve, mely Krisztus születése előtt iratott „Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra...” (2. Tim. 3, 16. 17.)

Az újszövetség jobb az ó-nál. Erről szolt Jeremiás próféta, hogy eljő az idő midőn Isten más szövetséget köt az ő népével. (Zsid. 8, 7–9.) Miben áll az újszövetség? Vajjon az evangéliumok, apostoli levelek, Jelenések azok, melyeket Krisztus tanítványai írtak Krisztus után? Ezek Isten Igéje, miképen a Krisztus előtt írt könyvek is. Ugyanaz a Krisztus Lelke ihlette az apostolok és a prófétákat is. (1. Péter 1, 10. 11.) Az újszövetséget Isten kötötte népével. Az apostolok könyvei nem képezik az újszövetséget, mivel ezen szövetség tartalma csak a Zsidókhöz írt levél 8. fejezet 10. versében van leírva.

Az ó- és újszövetség közt fennálló különbség csak az, hogy a Sínainál az *emberek ígérték meg Istennek* hogy megtartják a tízparancsolatot, az újszövetségben pedig *Isten ígéri az embereknek* hogy törvényét szívükbe és elméjükbe vésí, hogy megtarthassák azt. (Zsid. 8, 10–12.) Az ószövetség ígérete nem lett betartva, mivel az ember egyedül képtelen Isten törvényeit cselekedni. (Róma 8, 7.) Azonban akik Szentlelkét nyerték, megtarthatják a tízparancsolatot, mivel a Szentlélek tartja meg általuk a parancsolatokat. (1. Ján. 3, 24.) Természetesen, a Szentlélek csak akkor lesz segítségünkre a parancsolatok betartásánál, ha kérjük erejét, ha szeretjük Isten törvényét és ha gyűlöljük a bűnt. Az Isten pedig hű ígéretéhez — a szövetséghez — és beteljesíti azt.

Eke.

Az újszövetség a teremtéstől 2500-ig	Az ószövetség 2500—4000-ig a ter. után	Az újszövetség Krisztus után	Az Újféld
1. Mózes 3, 15. Az Úr közbelép az emberért és ígéretet — szövetséget ad néki.	2. Mózes 24, 1—8. Sinaitól Krisztusig az emberek adtak ígéretet Istennek.	Zsid. 8, 10—12; 9, 16, 17. Isten ígéretet tett (szövetkezett), hogy Ő tartja meg általunk a 10 parancsolatot.	A tízparancsolat Isten uralmának alapja és örökre így marad.
A tízparancsolat változhatatlan, öröktől fogva örökké való. Mivel ez változhatatlan, a szombatparancs is változhatatlan, mivel ez is a parancsolatok egyike.			

Az ószövetség 2500—4000-ig a teremtés után, tehát 1500 esztendőn keresztül volt érvényes? Azonban milyen szövetség volt Ádámtól a Sinaiig 2500 éven keresztül. A zsidók atyja Ábrahám volt, tehát előtte nem volt zsidó. De az akkori hívőknek is éppen úgy segített Isten Szentlelke által a törvényt betartani, mint ma minékünk. Tehát ők is a mi szövetségünkhöz tartoztak, az újszövetséghez. Mielőtt Isten Ádámot és Évát kiűzte a Paradicsomból, szövetséget kötött velük. Megmondotta az ördögnek, hogy Ő — Krisztus ellenségeskedést szerez az ördög és az emberek között, vagyis Krisztus ígéri az embereknek, hogy segíti őket a kígyó fejét megtapodni. Ádám és Éva Sátán rabsága alól nem szabadulhattak fel egyedül, nem is volt erejük Isten törvényének megtartására.

A szövetségek változtak, de Isten parancsolatai változatlan maradtak. Isten törvénye Isten uralmának alapja és örök. Mivel a szombatparancs is Isten törvényéhez tartozik, úgy ez sem változhatott meg, mert Isten törvénye tökéletes és változhatatlan. A szombatot már Ádám és Éva is ünnepelték a Paradicsomban a bűnbeesés előtt. Ezután is a szombatot szentelték meg. Ha az első emberek nem estek volna bűnbe, Krisztus nem jött volna testben a földre hogy meghaljon, szövetségkötésekre sem lett volna szükség, sem megváltástervre s nem lett volna ekkor feltámadásnap. A szombat pedig örökké a nyugalom napja maradt volna. Világos tehát, hogy a szombat nem a zsidóktól ered, mivel Krisztusnak a Sinai hegyén kiadott törvénye előtt 2500 esztendőn keresztül ünnepelték azt az emberek. A szombat tehát nem az ószövetségből, hanem az Úrtól, az Édenből ered. Isten nyugalomnapja marad nemcsak a földön, hanem az Újféldön is örökké. (És. 66, 22. 23.)

Akik nem értik meg az ó- és újszövetség jelentőségét, nem érthetik meg a Zsidók 10, 9 szövegét sem. Egyszerűen arra magyarázzák, hogy Krisztus eltörölte először a szombatot és azután elrendelte a vasárnapot. Ha azonban az egész részt elolvassuk, belátjuk hogy itt sem szombat sem vasárnapról nincs szó. (Zsid. 10, 1. 5. 10. 11. 12. 15. 16, 19—22.) Krisztus nem változtatott meg egy parancsolatot sem s nem is tehetette ezt Isten nem cselekedhet saját maga ellen.

Nem azok az ószövetség részesei akik a szombatot ünneplik, hanem azok akik saját erejük által akarnak Istennek szolgálni és a tízparancsolatot betartani. Az újszövetség alatt pedig azok élnek akik teljes szívből Istenhez tértek, kiket az Isten Lelke újjáteremtett és akik Isten törvényét cselekszik nem saját, hanem az Isten Lelkének ereje által. (1. Ján. 3, 24.) „Aki-ben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az Ővé... Mert akiket Isten Lelke vezérel azok Istennek fiai.” (Róma 8, 9. 14.) A Szentlelkek nem lehet a bűn szolgája. Ezért, mielőtt olyasvalamit óhajtunk ami Isten Lelke akaratával ellenkezik, megszorítottjuk Őt és Ő kénytelen bennünket elhagyni. Isten Lelke úgy marad bennünk, ha saját akaratunkból kifolyólag óhajtunk a Szentírás alapszabályai szerint élni. Mielőtt a rosszra határozzuk el magunkat, szívünkben sátáni léleknek adunk helyet. Akit Isten Lelke elhagyni kénytelen, a sátáni kísértésekkel szemben nem rendelkezik többé erővel. Bizonyos ideig küzd a bűnnel, azonban végül csak az ördög kezeibe esik, mivel ő nálánál erősebb. Tehát, csak azok mondhatják hogy az újszövetségben élnek akik Isten erejével bírnak, mely őket a győzelemteljes életre segíti. Bizodal-muk csak Krisztus, mivel keresztévi életükben segíti őket. (És. 41, 10—13; Zsid. 15, 2—5)

„Aron is megvegyétek az alkalmatosságot“

Ef. 5, 16.

A Hírnök múlt számában olvastuk, hogy minden más pótolható, de az elveszített idő sohasem téríthető vissza. Ezt az gondolatot óhajtanám közelebből tárgyalni.

Ífjúságunk a legnagyobb figyelmet kell hogy kölcsönözze e tárgynak. A mai világi ifjúság elfecséreli drága idejét. A mi ifjúságunk is így cselekszjen vajjon? Ifjúságunk közül sokan be-

végezték iskolaévüket és most, lehetséges, sokan közülük ahelyett hogy valami hasznos dologra terveznék idejüket, legnagyobb gonddal a szün-nidő „eltöltés“-ére gondolnak. Néha a drága idő fecsegő-összejövetelekre lesz használva, melyek-ben üres beszédek, helytelen álcélodések foly-nak. Az ilyen parteken Sátán a legjobb eredményeket éri el ifjúságunkkal. Itt könnyen fog-

hatja a halakat, mivel a víz zavaros. — Manapság sokan azt hiszik, hogy idejüknek önmaguk urai, azonban csalódnak. Az idő Isten tulajdonát képezi, melyet azért bízott reánk hogy azt dicsőségére használjuk fel és saját magunknak az örökéletre. Isten gyermekei, különösképpen pedig a hármass angyalí üzenet hírnökei, ne éljenek testi életet, mely a halálba visz, hanem lelki-életet, melynek gyümölcse az örökélet. Hallottuk, mit mond White-né testvér: „Teljes életünk Isten tulajdonát képezi. Minden perc az övé.“ Szent kötelességünk tehát, hogy teljes időnkert Krisztus dicsőségére használjuk fel. Jézus ezt mondja: „Menjete! (Márk 16, 19. 20.) Ha Isten gyermekei e fontos és komoly időben engedelmeskednek Jézus e parancsának és elmennek mindnyájan tanítva az embereket, hogy megtartsák az Isten parancsolatait, úgy eljövetele alkalmával nem fogják hallani e rettenetes szavakat: „Menjete, nem ismerlek titeket!“ melyeket azokhoz fog intézni akik nem dicsőítették meg őt életükben.

Időnk értéke minden más földi dolog értékét felülmúlja. Krisztus számára minden perc felbecsülhetetlen értékkel bírt. Tudta, hogy földi élete korlátolt, ezért fáradhatatlanul igyekezett azt az emberiség java és üdve, valamint a mennyei Atya megdicsőítésére használni. Ezért mondhatta: „Munkálkodnom kell amíg még nappal van!“ A mi időnk is korlátolt e földön. Ha mindannyian úgy becsülnénk az időt mint Jézus, nem volna Isten gyermekei között közönbös és hanyag, manapság, midőn a világ mind jobban süllyed a bűnbe és rohan a biztos veszedelembé. Isten gyermekei teljes figyelemmel igyekezzenek minden percet felebarátaik üdvözítésére használni. Különösképpen hírnökeink és prédikátoraink igyekezzenek e világ hajótörötteinek mentőkötelet nyújtani, amíg még nappal van. Isten Szava képezi e mentőkötelet. Vajjon közönbösen haladjunk el a bűnbe süllyedők mellett, ha kezünkben van megmentésük? Isten felelősségre von majd bennünket, mit tettünk felebarátainkért.

Életünk túl rövid, semhogy üresen elmúlni hagyjuk napjainkat. Éppen ezért, Isten népében senki se foglalkozzék alacsony és haszontalan dolgokkal. Azokat akik idejüket tisztátalan beszédek, helytelen tréákra fecsérelik, Isten nemcsak e cselekedetek, hanem az arra elpazarolt drága időért is felelősségre vonja majd az ítéletben. Ugyanez érvényes más hasonló dolgokra nézve is, mint pl.: veszekedés, könnyelműség, közönbösség Isten művével szemben, fukarság, kapzsiság, igazságtalanság, egyenlenség stb.

Egy elbeszélés egy emberről szól, aki egy zsák követ talált egyszer. Felvette a zságot ügyet sem vetve a kövekre. Hanyagsága és közönbösségében azt hitte hogy azok közönséges kövek. A tengerparthoz érve a zsák követ a tengerbe vetette, egyetlen-egy kövecskét megtartva.

Midőn hazatért, barátjával találkozott, aki észrevette kezében a követ. Csodálkozva kérde, hol találta ezt a drágakövet. Ez meghökkent e szavak hallatára. Mikor megtudta hogy a zsákban rejlt kövek drágakövek, a tengerpartra rohant. Azonban hiába! A drágakő valahol a tenger fenekén feküdt kihasználatlan. Átkozta saját magát hanyagságáért, hogy nem vette észre, miszerint kezében óriási gazdagság rejlik. Így, hanyagsága révén, szegény maradt a legnagyobb ingyen kapott gazdagsága mellett.

Ez az elbeszélés számunkra nagy fontossággal bír. Isten sok drágakövet, felbecsülhetetlen gazdagságot bízott reánk. Ez a drágakő Isten ígéje, a mi időnk, életünk, az értékes lelkek stb. Megbecsüljük-e ezt az értéket, vagy közönbösök legyünk vele szemben? Nemsokára eljő az Isten ígéje iránti éhség ideje, amikor az emberek tengertől tengerig vándorolnak majd keresve az igazság drágagyöngyét, mivel nem becsülték meg azt amíg még ingyen lett nekik felkínálva. Mi is ezek között legyünk? Ó, mily rettenetes lesz ez azok számára akiknek kezében volt e kincs és nem becsülték meg azt, nem igyekezték azt örökéletük és felebarátaik megmentésére használni.

Igen komoly időket élünk. Isten intí gyülekezetét és hívja minden egyes gyermekét, hogy „áron is megvegye az alkalmatosságot“. Isten mindnyájunk számára megadta a drága alkalmat, hogy megtaláljuk a mennyi gazdag kincsét: a mennyi igazságot, a kegyelemidőt és munkaszabadságot. Az idők jelei arra mutatnak, hogy nemsokára bevégezzük a megmentés munkáját s ekkor majd mindenki azt aratja amit vetett. Ezért igyekezzünk egy percet sem hiába elhalasztani.

Isten határozottan hívja ma ifjú testvereinket, akiknek egészséget, életet, tehetségeket, kegyelemidőt és munkaszabadságot adott, hogy testi munkájukat abbahagyva magukat teljesen a lélekmentés művének szenteljék, amint azt az apostolok is tették. Keresi a hűséges hírnököket, akik az ő szava által a bűn tengéréből kivesszik a drágaköveket, az értékes lelkeket az ő számára. Kedves ifjú Testvéreim, vajjon érdemes folytatnotok testi, mulandó munkátokat? Jézus meghalt érettünk. Mint ifjú halt meg érettünk. Nem óhajtjátok-e ti is, mint ifjak, egészségesek, magatokat felebarátaink megmentésének szentelni? Ti drágakövek vagytok a Mester kezében. Engedjétek meg, hogy dicsőségére használjon fel titeket. Emeljétek fel fejetekeket és lássátok meg, hogy a föld érett az aratásra. Ne engedjétek meg, hogy hanyagságtok e világ tengerébe vessen titeket, hogy ottan vesztég maradjatok. Kedves Ifjú, Jézus hív Téged. Engedd meg a Szentléleknek, hogy akarata szerint használjon fel Téged. Munkálkodj még ma.

Krdzsalics Zs.

A boldogság és boldogtalanság magvetői

Az ifjú évek a magvetés ideje. Tartsák ezt szem előtt ifjúságunk, gyülekezetünk, az atyák és az anyák. Ki a mi ifjúságunk magvetője? *A család, a gyülekezet, a világ és saját maga.* „Mert aki vet az ő testének, testből arat... aki pedig vet a léleknek, lélekből arat.” (Gal. 6, 7. 8.) Itt az aratás következményéről is olvasunk, amely vagy veszedelem vagy örökélet. A mag pedig „igé”-nek nevezetik. (Márk 4, 14.) Az isteni vagy emberi „igé” vagy szó magában hordja a hatást, amely: az örökélet vagy a veszedelem. (Máté 12, 37.) Minden ember e magvetők hatásának van kitéve és viszont minden ember magvetése által a boldogság vagy a boldogtalanság alkotója.

E boldogság vagy boldogtalanság egy részét már e földön tapasztaljuk, gyakran mint gyors néha mint lassú következményt. Ha tehát a veszedelemtől órizkedni óhajtunk, úgy csak igazságos és tiszta szavakat, ígéretet használunk, amint azt Megváltónk is tette. (Máté 13, 17.) Ő az igazságban maradt és azzal táplálkozott; Ő maga a tiszta igazság volt. (Ján. 14, 6.) Egyszer a hallgatók számára valami kéteset mondott: „Isten Fia vagyok”. (János 10, 36–38.) Hogy igazolja e kijelentését, cselekedeteire utalt. Mi volt szavainak következménye rövid időn belül? (Máté 11, 4. 5.) Cselekedetei igazolták szavait működésének teljes három és fél esztendeje alatt. (Máté 27, 54.)

Hogy állunk mi, gyülekezetünk és otthonunkban? Vajon mindig teljesen igaz szavakat használunk? Vagy pediglen a világ befolyása alatt állunk? (Jer. 23, 28.) Egy prédikátor, beszéde megtérésre indított egy bűnöst, aki beszélni óhajtott a prédikátorral. Miután beszélgettek, a prédikátor komolytalan szavai ugyanezt a bűnöst visszataszították a bűnös életbe — aki így is tért a sírba. Az ítélet napján bizonyára a prédikátort fogja okolni elhibázott élete miatt.

Lelkesüljünk oly szavakért, melyek száz százalékosan igazság, melyekkel e földön az emberek s a mennyben Isten előtt igazolhatjuk magunkat. Mi híveknek valljuk magunkat. Eppen ezért tiszta igaz szavakkal élünk, melyeket az igazoló cselekedetek követnek. Gyülekezeteink Isten Szavát használják. „Isten házában a legünnepélyesebb igazságokat hallottátok, melyek a szíveket vizsgálják és amelyeket Isten szolgálja a Szentlélek erejében tártak elébetek. Hogyan hatnak reátok ezen intelmek? Mint befolyásolják jellemeteket? Felelősek vagytok minden egyes intelemért és hivatásért. Az ítéletnapján, mint tények lesznek felhozva azok ellen akik *fiú, könnyelmű* és *gőgös* életet folytattak. Kedves ifjú Barátaim, amit vetek, végre is aratni fogjátok. Most van a vetés ideje. De milyen

lesz az aratás? *Mit vetek ma?* Minden kimondott szó, minden cselekedet egy-egy elvetett mag, amely rossz vagy jó gyümölcsöt fog teremni, melynek következménye öröm vagy szomorúság lesz a vető számára. Tehát, az elvetett mag meghozza gyümölcsét. Isten nagy világosságban és sok előjogban részesített. Mivel pedig nagy világosságban részesített és megmutatta a veszélyt, lelketek üdvösségéért saját magatok lestek felelősek. Az ítélet napján a megkegyelmezést vagy elvetést az fogja meghatározni, hogy milyen módon fogadtátok a néktek adott világosságot. Mindenki saját maga határozza meg sorsát.” — Bizonyosságtételek.

Ezek szerint a Gyülekezet magvetői az örökéletet szolgáló magot vetik, mely egy romoly és alázatos élet gyümölcsét rejti magában. Tehát, minden más gyümölcs egy a gyülekezet hatáskörén kívül eső magvetés következménye. Itt először minden ember saját maga lesz kérdőre vonva. A Bizonyosságtételekben olvassuk: „Mindnyájan bizonyos hatáskörrel bírunk, mely jó vagy rossz befolyással bír felebarátaink gondolatvilága és jellemére nézve. Ez a befolyás a mennyben feljegyeztetik, a bennünket kísérő angyal pedig feljegyzí cselekedeteink és szavainkat. Midőn reggel felkeltek, nem érzitek-e tehetetlenségtek s hogy Isten erejére van szükségtek? Alázatosan és teljes szívből tárjátok fel mennyei Atyátok előtt minden szükségteket. Ha így tesztek, angyalok jegyzik fel imáitokat. Ha szavaitok őszinték és veszély fenyeget, hogy öntudatlan helytelen cselekedjétek és arra másokat is rávegyetek, az angyal aki mellettetek van vissza fog téríteni a jó útra, a helyes szavakat fogja szátokba adni és cselekedeteitek igazak maradnak. Ha pediglen nem látjátok be a veszélyt és nem kértek segítséget és erőt, hogy a kísértésnek ellentálljatok, bizonyára letértek a helyes útról. Kötelességtek iránti hanyagságtok az Isten könyvébe lesz jegyezve és a megpróbáltatás napján könnyűnek találtattok majd.” — Bizonyosságtételek.

E bizonyosságtételek szerint szavaink igazolnak majd bennünket, ha azok igazak, őszinték, amely a veszélyben láttatik majd meg. Ha azonban szavaink nem teljesen igazak, őszinték, úgy magunk is eltérünk s másokat is elvonunk a boldogság és öröm útjáról. Örködjünk tehát reggeltől estig, otthon és munkánk közben. Szavaink igazsága, úgy otthon mint munkahelyünkön, tehetetlenségünk érzete és ezzel összefüggésben az imához való menekülésünktől függ. Otthonunkban, valamint a gyülekezeti életben a vetés és aratás tiszta képét láthatjuk. White-né testvér ezt mondja: „Körülottetek — hitnevelők, valamint olyan személyek is vannak, akiknek mindenben engedtek, tetszésükre jártak, híze-

legtek, akik mindig csak dicsérve voltak és így teljesen képtelenné lettek a praktikus keresztényi életre... Jellemük annyira megromlott a szenvedélyek, tétlenség és hízélgések által, hogy teljesen képtelenek az életre. S ha képtelenek erre az életre, mit lehet tőlük elvárni egy tiszta, szent és jellemzőkéletes életre nézve?... Látám, hogy rossz befolyásuk másokat a hiúság, az ékszerek szeretése, sőt örök örömük elhanyagolására bírják. Az ilyen emberek számára az egyedüli remény, hogy megkomolyodva elhagyják eddigi útjukat, büszke és hiú szívüket Isten előtt megalázzák és bűneikből megtérve elhagyják azokat." — Bizonyágtételek.

Mindnyájan igyekezzünk egy ilyen szent és tiszta életre, mivel ettől függ jövőnk életre való felkészültségünk. Az előbbeni idézet három dolgot említ fel, mely képtelenné tehet bennünket az eljövendő életre: hiúság, önmagunk ékesítése és az örök örömök iránti közönbösség. Tehát önmagunk elhanyagolása éppen olyan bűn, mint az önékesítés.

„Az öltözködés hiúsága, valamint az élvezetszeretés nagy kísértés ifjúságunk számára. Istennek szent tervei vannak mindnyájunkkal. Teljes szívünket, lelkünket és minden hajlamunkat követeli... Elnézze Isten bűnös hanyag-

ságodat és ellenkezéset, amiért olyan bátran megveted a szent dolgokat? Minden nap amelyben lekicsinyled Isten követelményeit, minden alkalom mely Isten kegyelmét kínálja néked s melyet te megvetsz, bűneid táblázatát növeli és azon a napon melyen minden lélek át lesz vizsgálva, ellened fog bizonyítani. Hozzátok fordulok, Ifjak és Leányok, megtértek vagy megtételnek: Isten a hajlamot, jóakaratot, engedelmisséget és megszentelést kéri tőletek. Csak kevés idő áll rendelkezésetekre. Használjátok fel ezen alkalmat, magatokat tétovázás nélkül Istennek átadva." — Bizonyágtételek.

E szavak egy veszélyes életmódot írnak le, melyet a világ megvetője hozott létre, — mivel nem tűri hogy valaki is Isten gyermeke legyen, — aki megveti a szent dolgokat és Isten kegyelmét, követelményeit és törvényét lekicsinyli.

Ha a kegyelem e rövid idejét még felhasználni óhajtjuk, a bűnös étellel való felhagyásra teljesen el kell hogy határozzuk magunkat, a boldogság és öröm ígét fogadva szívünkbe, az igazságosság ígét, mely majd az ítélet napján, Krisztus második eljövételénél, megvéd bennünket, valamint még itt a földön is, mint oly ifjúságot, mely az örök boldogság és örökélet magvát hinti.

Ludewig Max

Bűn, kegyelem és hit

„Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt. Mit tehát? Vétkezzünk-é, mivel hogy nem vagyunk törvény alatt hanem kegyelet alatt? Távol legyen!” (Róma 6, 14. 15.) E versekből világosan kitűnik, hogy a kegyelem nem hagyja jóvá a bűn cselekedeteit. A kegyelem alatt élő ember többé nem vétkezik, mivel a „a Felséges rejtekében lakozik és a Mindenható árnyékában nyugoszik”. (Zsolt. 91, 1.) Ezért nem uralkodhat rajta többé a bűn.

A törvény és kegyelem ugyanazon viszonyban vannak egymással mint a test és a Lélek. (János 3, 6.) A nagy apostol ezt így írja le: „Akik pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. De ti nem vagytok testben hanem Lélekben, ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az Övé.” (Róma 8, 8. 9.) „Mit tehát? Vétkezzünk, mivel hogy nem vagyunk törvény alatt? Távol legyen! Avagy nem tudjátok, hogy akinek odaszánjátok magatokat szolgálak az engedelmisségre, annak vagytok szolgálak akinek engedelmeskedtek; vagy a bűnnek halálra, vagy az engedelmisségnek igazságra? De hála az Istennek, hogy jólehet a bűn szolgálak voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek a tudomány azon alakjának amelyre adattatok. Fel szabadulván pedig a bűn alól, az igazságnak szolgálakivá lettetek.” (Róma 6, 15—18.) Tehát,

kegyelmet lertetek, vagyis „a kegyelem alatt vagytok”. Ebben megoldatik kérdésünk.

„Nincsen immár semmi kárhóztatás azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint. Mert a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Róma 8, 1. 2.) Amí lehetetlen volt az ember számára a törvény által, mivel Jézus nélkül erőtelen, most: „az Isten az ő Fiát elbocsátván a bűn testének hasonlatosságában és a bűnért kárhóztatá a bűnt a testben, hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, akik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint.” Jézus Krisztus megszabadított a bűn törvényétől, amint azt a második vers leírja: „Mert a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” Jézus testében kárhóztatott a bűn, mivel bűntelen életét adta, hogy helyettünk lefizesse a bűn zsoldját. (Róma 6, 23. e. r.) Ily módon a bűn eltöröltetett azok számára akik többé nem vétkeznek. Ez azt jelenti, hogy mindenben Jézus igazságosságát kell elfogadnunk, hogy életének részesei legyünk, hogy mindenben neki adjunk igazat. Jézusnak igazat adni pedig annyit jelent, mint hinni az ő Szavának. A hit pedig az a lelki kéz, amely által Isten ajándékát fogadjuk. „Az Istennek ajándéka pedig az örökélet a mi Urunk Jézus Krisztusunkban.” (Róma 6, 23 u. r.) Ezért

pedig semmit sem kell tennünk, hanem csak elfogadnunk amint vagyunk — hogy így a kegyelem alá kerüljünk.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta érte, ha valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.“ (János 3, 16.) *Aki hiszen.* Hit által üdvözülni annyit jelent, mint Jézus Krisztus számára megnyitni a szívet, mihelyt halljuk hogy kopog. Hinni annyit tesz mint nem ingadozni, nem engedni Jézust hogy várjon az ajtó előtt, mentgetőzve hogy előbb helyet akarunk készíteni számára. „Ime az ajtó előtt állok és kopogok. Ha valaki hallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok és ő énvelem.“ (Jel. 3, 20.) Ha megengedjük hogy szívünkbe költözzön, Ő megtisztít mindattól ami jellemével nem egyezik. Zákeus ajtaján is kopogott egyszer. Zákeus azonnal hitt Jézusnak és befogadta őt, nem engedte hogy várjon (6. v.). Jézus pedig azonnal elkezdte szívének tisztítását (8. és 9. v.). Hogy tehát Zákeus hitét megelevenítse Jézus, jócseledekkel kötötte azt össze.

Hasonlóképen megy végbe a mi megszentelődésünk is a Jézus Krisztus testének megáldozása által. (Zsid. 10, 10.) Tehát, a cselekedetekben megnyilvánuló hit a megtérés vagy újjászületés. Ez pedig azt jelenti, hogy nem vagyunk többé Isten ellenségei, hanem hogy szakítottunk a bűnös múlttal, a bűnnel, a világgal, saját akaratunk és életünkkel és Isten kegyelme alá kerültünk, vagyis Istennel összeköttetésbe. „De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgálói voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek a tudomány azon alakjának amelyre adattatok. Felszabadulván pedig a bűn alól, az igazságnak szolgálói lettetek. Most pedig, minnekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálói lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcsötök a megszenteltetésre, a vége pedig az örökélet.“ (Róma 6, 17. 18. 22.) Tehát azok vannak a kegyelem alatt akiket a Szentlélek segít hogy ne vétkezzenek s akiknek bűnei megbocsáttattak. A Szentlélek meg tartja általuk az Isten törvényét és ezért nincsenek többé a törvény alatt. (1. János 3, 24; Zsid. 8, 10.) Aki Isten bármely törvényét megszegik, a törvény alatt vannak, mivel a törvény vádolja őket. A kegyelem alatt lenni annyit tesz, mint a Szentlélek erejével bírni egy büntelen élet folytatására. (Róma 6, 4.) „És a bűn többé nem uralkodik rajtatok, mivel nem vagytok a törvény, hanem a kegyelem alatt.“

Aki hisz, nem tekint többé a vagyon, állás, rokonság, csak Jézusra, csak az ő szavát hallja, aki jobb vagyont, nagyobb rokonságot és boldogabb jövőt ígér neki. „És aki elhagyta házát vagy testvéreit, vagy fítestvéreit vagy nőtestvéreit, vagy atyját vagy anyját vagy feleségét,

vagy gyermekeit vagy szántóföldjét az én nevéért, mindaz száz annyit vészen, és örökség szerint nyer örökéletet.“ (Máté 19, 29.)

Danyi István

Hűség a kévesen

Vannak dolgok melyekre igen keveset vagy semmit sem adunk, melyek pedig fontos szerepet játszanak keresztényi életünkben. E kicsiny dolgokban való hűség pedig hitünk alapja. Maga a Megváltó igen nagy fontosságot tulajdonított a kicsiny dolgokban való hűségnek. (Luk. 16, 10.) Boldog aki belátja a kis dolgokban való hűség fontosságát! Csak az folytathat tökéletes keresztényi életet, aki belátta a kis dolgokban való hűség fontosságát. Aki a kis dolgokban hűséget tanúsít, a nagy dolgokban való hűségért ígért jutalom részese lesz.

Egész életünk kis dolgokból van összetéve, melyeket vagy elintéznünk vagy legyőznünk kell minden nap. Kora reggeltől késő estig kicsiny dolgokból összetett munkával vagyunk elfoglalva. Egy öregember megkérdezett egyszer egy szerzetest, mit csinált tegnap, aki így felelt: „Minden nap annyi munkám van, hogy nem végezhetném el, ha Isten nem támogatna és nem erősítene kegyelme által. Először, két sasmadarat kell szemeltartanom, azután két nyulat visszatartanom, két csikót őriznem, egy férget fékezni, azután egy oroszlánt szelídítenem és egy beteget gyógykezelnem.“ — „Mit beszélsz?“ felelt az öreg mosolyogva. „Ilyesféle állatok nem is léteznek a kolostorban!“ — „Már hogy ne?“ — „A két sasmadár a szemem; állandóan kell rájuk ügyelnem, hogy ne nézzék a gonoszt. A két nyúl a két lábam, melyeket állandóan a rossz útról kell visszatartanom, hogy ne vigyenek a veszedelembe. A két csikó a két kezem, melyeket a rossz cselekedetektől kell őriznem és a munkára tanítanom. A féreg a nyelvem, melyet állandóan fékezni kell, nehogy megrontsa életemet. Az oroszlán pedig a szívem, amellyel állandóan küzdenem kell, hogy kívánságaival a halált ne okozza nekem. A beteg pedig az egész testem, melyet állandóan ápolnom és gyógykezelnem kell a gyengeségek és tökéletlenségekkel szemben. Mindez igen kitéraszt minden nap.“ — A víz-cseppből forrás, a forrásból patak, a patak-ból pedig folyó fejlődik, melyen nagy gőzök járnak, melynek ereje malomkerekeket, villanyközpontokat hajt. Ha minden nap igyekeznénk az apróságokat hűségesen elintézni, Isten dicsőségére, úgy egy napon elérnénk célunkat. Máté 5, 48. Ha pedig nagy dolgok végzésére várunk, mikor lesz erre alkalomunk? Isten nemcsak arra néz amit teszünk,

hanem figyeli az okot hogy miért tesszük azt. Isten előtt ugyanolyan közönséges dolog a világot uralni, mint nyájat őrizni. De Isten előtt nem mindegy, milyen módon vezessük az embereket vagy a nyájat.

Ha a különböző tévtanoktól meg akarjuk magunkat őrizni, úgy legyünk hűségesek a kis dolgokban. A hűségesen elvégzett kis dolgok megőriznek bennünket a lágymelegségtől. (Jel. 2, 4—5.) Honnan ez a szomorú jelenség? Miért lágymelegek egyesek? Mivel már huzamosabb ideig hűtlenek voltak a kis dolgokban. Először csak ritkán voltak hűtlenek, mégpedig egész jelentéktelennek látszó dolgokban, azután mind gyakrabban mind nagyobb dolgokban, míg végre mindenben hűtlenné nem váltak. Ezekhez szól Jézus: „Vajha hideg volnál vagy hév; így mivel lágymeleg vagy, sem hideg sem hév, kivételk téged az én számból.” (Jel. 3, 15—16.)

Semmi sem őrizhet meg bennünket jobban a bűntől, mint a kis dolgokban tanúsított hűség. Aki meg akarja magát őrizni a bűntől, határozza el magát erősen a kis dolgokban való hűségre. Így szóljon a Megváltóhoz: „Inkább meghalok mintsem megszorítsalak Téged bűnnel.” Ha a kis dolgokban való hűséget elhanyagoljuk, lassan-lassan nagy bűnökbe esünk. Aki személyes tapasztalatból nem tudja, mennyire fontos a kis dolgokban való hűség a tökéletesség eléréséhez, az ügyeljen jobban erre a dologra — és meggyőződik róla. Ha a bűn és hitetlenségtől óvakodni akarunk, úgy a kis dolgokban való hűségben gyakoroljuk magunkat. Mert „a kis rókák megrontják a szőlőskertet”, mondja Jézus. Ez képezi a legjobb védelmet. Ezért, legyünk hűségesek a kis dolgokban, amely biztosítja számunkra Isten segítségét keresztényi életünkben. A kis dolgokban való hűség minden bűn és tévedéstől megőriz majd bennünket.

„Ah, ez csekélység!” halljuk gyakran. Igen, ez csekélység, Testvérem, azonban ilyen csekélységekben áll a tökéletesség, a tökéletesség pedig nem csekélység.

Maros Z.

A bőrápolás

Nemcsak tudóink, hanem bőrünk által is lélekezünk. Bőrünkön millió számban vannak a pórusok (nyílások), melyeket tisztán kell tartanunk a lélekzetvétel szabad folyása miatt. Kinek nincs alkalma minden héten megfürödni, az vizes törülközővel dörögölje le testét gyakran.

Hogy a bőr ellentállóbb legyen a tél hidegével szemben, szükséges a gyakori nyári napozás. A napozást fokozatosan kell elkezdenünk, ahogy felpeszéledjén a bőr.

A reggeli sugarak jobban hatnak mint a sugarak a nap bármely más részében. Használjuk fel mindannyian ezt a díjmentes orvost. Különösen a gyermekeknek tegyük lehetővé, hogy minél többet járkdíjanak meztelen a napsugárban. Természetesen, a felnőttek se ruhában napozzanak.

Őrködjünk híven

Abban az időben midőn Isten népe a nagy nyomorúság napjait kezdi átélni, egy lelki betegség mindinkább erőtvész rajta. Ma, midőn az igazság órei a leghűségesebben kell hogy megállják helyüket, alvásba merül, közönbős és gondatlan, mintha a jó és a rossz közötti küzdelem bevégezése legalább még ezredévekbe kerülne. Nem érzi hivatása felelősségét — ezért elaludt. Nem veszi észre, hogy az igazság ellensége őt észrevétlen de biztos kézzel a halálba vezet. Jelszavak: „Halogatja az én Uram eljövételét.” Ma, midőn a bűn rettenetes következményeit szemléljük, nem a legfontosabb hogy őrködjünk? Krisztus szavai figyelmeztetnek, emeljük fel fejünket midőn mindezt látjuk, mert közel van a vég.

Az ördög teljes igyekezetével és a legrettenetesebb tervekkel törekszik az örök igazság szolgáit megfosztani attól az alaptól, melyen állnak. Tudja hogy a szombat, a tízed, az erkölcs és a kereszténység más alapigazságaitól nem választhat el bennünket egykönnyen. Tehát ismeretlen dolgokkal kezd munkáját. Igen fontos, hogy az ellenség minden mozdulatára ügyeljünk, hogy az örökigazság őrhelyén ébren legyünk, mivel az ellenség sohasem alszik, hanem siet, tudván hogy pokoli háborúja számára még csak kevés idővel rendelkezik. Egyszer szemléltem, mint igyekszik egy ember egy jó nagy követ a hegyoldalról eltávolítani. Minden törekvése hiábavalónak bizonyult, a kő tovább is helyén maradt. Az ember azonban megváltoztatta a munkamódot. A nagy kő alól türelmesen kezdte szedegetni a kis köveket. Ez meggyengítette a nagy kő erejét, mely ingadozni kezdett. Egy lendítéssel legurult a kő a hegy oldalán, ugyanaz a kő, mely az előbb még ellenállhatatlan erőben állt ott mozdulatlan. Ilyen módon jön hozzánk az ördög is. Olyan kicsínységekkel kísért meg először, hogy csodálkoznánk, ha valaki mondaná, hogy ezek által akar megrontani. Ide tartoznak a szombaton folytatott különböző világias beszélgetések, vagy az ismerős elkísérése a moziba, egy pohárka szeszessítal, melyet barátunk kedvéért iszunk meg, nehogy megbotránkozzék; továbbá, helytelen tréfák vagy világi énekek a rádióban, vagy bármí más, mely első pillanatban ártatlannak tetszik is előttünk.

Ismertem egy embert, aki néhány évvel ezelőtt az igazságban erős szikla volt, azonban

szokása szerint minden szombaton rokonához ment, hogy vele mindenről csak nem az igazságról beszélgesse. Ma az igazságtól igen távol esett. Aki azelőtt azt vélte, hogy semmi sem választhatja el őt az igazságtól, ma távol van attól, még pedig kis dolgok miatt.

Kedves Testvéreim, őrizzük életünket a kis hibák és bűnöktől, nehogy az igazság ellensége általuk szívünkben helyet találjon és fokozatosan életünkön erőt vegyen. Segítsen az Úr, hogy a hitéletben hűséges örök legyünk, amint örködték előttünk Krisztus hú követői.

Kolenko D.

Őrizzük egészségünket!

Amint a pénzt is őrizzük, hogy azt el ne veszítsük, úgy még jobban kell egészségünket őrizni. A beteg ember nem vidám, nem lehet türelmes sem nem válhat felebarátai hasznára. Hogy egészségünket megőrizhessük, testünk törvényeit szükséges tanulmányoznunk. Aki az egészség törvényeit tiszteletben tartja, az jutalmul egészséget nyer. Testünk törvénye Isten törvénye. Ajánlom, kedves Testvéreim, az „Élet és Egészség” c. folyóiratunk valamint „Egészség és jólét” c. könyvünk olvasását, melyeknek utasításai a pénz értékét meghaladják.

Aki egészséges és tiszta vérrrel bír annak teste szép és egészséges. Az egészséges ért egészséges táplálékból nyerjük. Célunk a hús fokozatos elhagyása. Hogy testvéreink értsenek húsnélküli ételek elkészítéséhez, szükségesnek találtuk a Hírnökben ilyen konyhareceptek közzétételét. Ezért, kérjük Testvéreinket, akik izletes és egészséges húsnélküli ételeket tudnak készíteni, küldjenek szerkesztőségünkbe recepteket, hogy azokat a Hírnökben közzétegyük. Küldhetnek olcsóbb és költségesebb ebéd- és vacsorarecepteket. Ezáltal is nagy szolgálatot tettek hitestvéreiteknek, legyetek hát hűségesek ezirányban is. Előre köszönöm a beküldendő recepteket.

Lorencin A.

Az ima hatalma

Az Isten Gyülekezetében szerzett számtalan tapasztalat mellett az Úr megengedte nékem, hogy átéljem a Jakab apostol által adott szavak jelentőségét. (Jakab 5, 13—15.)

Örömteljes napokat töltöttem Negotinban az apósomnál. Egy péntek délután azonban szívfájdalmat kezdtem érezni és ágyba kényszerültem. Feleségem és anyósom csodálkoztak az eseten. Mi lehet ez? Néhány perccel ezelőtt még énekeltünk, olvastuk a Bibliát és készültünk a szombatra, most pedig már ágyban voltam. Igen nehezemre esett. Éreztem, mint kezd hűlni a lábam és a merevség mint fogja el az egész testemet. Kezdem eszméletem veszíteni s gondoltam, itt van életem vége. Anyósom gyors masszírozást alkalmazott, melytől jobban lettem. Másnap, szombaton, a betegség még veszélyesebb alakban jelentkezett: elveszítettem eszméletem és félrebeszéltem. Elhívták a katonai orvost, mivel itt nincs polgári. Megvizsgált és mondá: „Önöknek nincsen orvosuk? Miért hívtak engem? Én nem vagyok az önök orvosa.” Előírt orvosságot és elment.

Az orvos elmenetele után átéltem a harmadik szívgörcsöt. Érzem, mint lankad el szívem és a merevség mint vesz erőt rajtam. Szájammal még rebegtem: „Ne adj, ne adj engem, apám!” Ő így felelt erre: „Kiálts: Segíts Uram! Mert egyedül csak Ő segíthet rajtad!” Még öntudatosan, kiáltani kezdtem: „Uram, segíts rajtam!” és pedig mindaddig amíg teljesen meg nem meredtem.

A testvérek ezalatt térden voltak és könyörögtek Istennél az életemért. Habár teljesen hideg és mereven, hallám egyikük imáját: „Uram, aki az élő Isten vagy, az istenek Istene és az orvosok Orvosa, teljesítsd most ígéreted, melyet nekünk mint gyermekeidnek adtál — hogy megadod mindazt amit a Te nevedben kérünk Tőled.” Ekkor érzem, mint hat át egy melegségáram a lábaim és kezeim végétől, míg teljesen magamhoz nem tértem. Felnyílám szemem és körülnéztem, látám testvéreimet, akik még térden voltak. Örömmel tudattam velük hogy jobban érzem magam.

Igy mentett ki engem az Úr a biztos halálból, amint mondja Dávid a 103. Zsoltár 1—3. verseiben.

Ez időtől fogva két esztendő múlt el s Isten iránti hálám mind nagyobb. Isten ígéretei és utasításai a Szentírásban biztosak, Legyenek azok életünk legdrágább kincse.

Ulyma

Sztojinov I.

Reggeli dicsévet

1940 JULIUS

1940 AUGUSZTUS

A KÖZELEDŐ ÁRNYAK

Intés Krisztus követői számára

1. h. Máté 18, 1
2. k. Máté 18, 3
3. sz. Márk 9, 35
4. cs. Márk 9, 50
5. p. Máté 16, 26
6. sz. Máté 8, 38
- Szombatmegr. 7,40;
bevégz. 7,40.

Az élet kenyere

7. v. Ján. 6, 26
8. h. Ján. 6, 27
9. k. Ján. 6, 35
10. sz. Ján. 6, 51
11. cs. Ján. 6, 54
12. p. Ján. 6, 57
13. sz. Ján. 6, 36
- Szombatmegr. 7,36;
bevégz. 7,36.

Az emberi parancsok
veszélye

14. v. Máté 15, 8, 9
15. h. Máté 15, 13
16. k. Márk 7, 9
17. sz. Máté 12, 7
18. cs. Kolosszé 2, 8
19. p. Kolosszé 2, 18
20. sz. Zsolt. 119, 110
- Szombatmegr. 7,30;
bevégz. 7,29.

A kereszt árnyékában

21. v. Máté 16, 16
22. h. Máté 16, 21
23. k. Máté 16, 24, 25
24. sz. Máté 17, 12
25. cs. Márk 9, 31
26. p. Ján. 5, 14
27. sz. Ján. 12, 24
- Szombatmegr. 7,23;
bevégz. 7,22.

Krisztus megdicsőülése

28. v. Máté 17, 1—3
29. h. Máté 17, 4
30. k. Máté 17, 5
31. sz. 2. Pét. 1, 16-18

A KRISZTUSBAN VALÓ ÉLET

A szükséges egység

1. cs. Luk. 10, 41, 42
2. p. Márk 10, 21
3. sz. Filippi 3, 13, 14
- Szombatmegr. 7,14;
bevégz. 7,13.

Az élet világozsága

4. v. Ján. 8, 12
5. h. Ján. 1, 4
6. k. Ján. 1, 9
7. sz. Ján. 3, 19
8. cs. Ján. 9, 5
9. p. Ján. 12, 35
10. sz. Ján. 12, 46
- Szombatmegr. 7,3;
bevégz. 7,1.

A jó pászor

11. v. Ján. 10, 11
12. h. És. 40, 11
13. k. Ezék. 34, 12
14. sz. Zsolt. 23, 1, 2
15. cs. Ján. 10, 16
16. p. Ján. 10, 27, 28
17. sz. 1. Pét. 5, 2—4
- Szombatmegr. 6,51;
bevégz. 6,50.

Diadal a halál felett

18. v. Ján. 11, 25, 26
19. h. Ján. 10, 17
20. k. 2. Tim. 1, 10
21. sz. Ján. 5, 21
22. cs. Ján. 6, 40
23. p. 1. Kor. 15, 54, 55
24. sz. Róma 8, 11
- Szombatmegr. 6,39;
bevégz. 6,37.

Gondolatok az
imáról

25. v. Luk. 11, 9
26. h. Luk. 11, 13
27. k. Máté 18, 19, 20
28. sz. Ján. 9, 31
29. cs. Luk. 18, 13
30. p. Luk. 18, 14
31. sz. Márk 11, 24, 25
- Szombatmegr. 6,25;
bevégz. 6,23.

ADVENTHÍRŰK

megjelenik havonként — ára 2 dinár

Szerkeszti és kiadja:

MOCSNIK ALBIN

Beograd, Vojvode Protića 12.

„MINERVA” nyomdai műintézet
Beograd, Pop Lukina 12 — Tel. 22-335